

משפחה

מחקר חדש מגלה עד כמה מסכים פוגעים בתקשורת הורה-ילד

זהו אחד ממחקרי האורך הראשונים שמאששים כי מסכים אינם קשורים רק להשמנת יתר או דיכאון בקרב ילדים, אלא גם מפחיתים אינטראקציות בבית, מה שעלול ליצור השלכות מדאיגות לטווח הארוך

התראות במייל

ניו יורק טיימס • אמילי באומגרטנר

06 במרץ 2024

מחקר חדש מגלה כי "Technoference", ביטוי המתייחס לאובדן תקשורת בין-אישית עקב התעמקות במכשירים אלקטרוניים, היא תופעה קיימת. הממצאים מעלים כי פעוטות שנחשפים זמן רב למסכים מנהלים פחות שיחות עם הוריהם או האנשים שמטפלים בהם. הם מדברים פחות, שומעים פחות ואינם מנהלים שיח דו-צדדי עם בוגרים, בהשוואה לילדים שמבלים פחות זמן מול מסכים.

המחקר, שפורסם השבוע בכתב העת "JAMA Pediatrics", מהווה את אחד ממחקרי האורך הראשונים שמאששים מציאות אינטואיטיבית: מסכים אינם קשורים רק להשמנת יתר, דיכאון והיפראקטיביות בקרב ילדים, אלא גם מפחיתים אינטראקציות פנים אל פנים בבית, תופעה שעלולת להיות לה השלכות מדאיגות לטווח הארוך.

החוקרים התעניינו במיוחד בשלושה מדדים של שפה: מילים שנאמרו על ידי מבוגר, קולות ילדים ותפניות בשיחה. הם גילו שכמעט בכל הגילים, זמן מסך משמעותי יותר מדכא את השיחה

חוקרים יודעים זה מכבר שגדילה בסביבה של שפה עשירה חיונית להתפתחות שפה מוקדמת. חשיפה רבה יותר לשפה בשלב מוקדם

בחיים קשורה להתפתחות חברתית, למנת משכל גבוהה יותר ואפילו לתפקוד מוחי טוב יותר.

בהתחשב בערכה של חשיפה כזו, החוקרים היו להוטים לבחון גורמים פוטנציאליים בסביבה הביתית שעשויים להפריע להורים לקיים אינטראקציה מילולית עם ילדיהם. מחקרים קודמים על השפעת הטכנולוגיה בדקו בעיקר את השימוש במכשיר נייד על ידי ההורה, ולא שימוש של הילד במסכים - והסתמכו על מדדים מדווחים עצמית של זמן מסך, ולא על ניטור אוטומטי.

כל דקה חשובה

המחקר החדש, שהובילה מרי ברוש, חוקרת במכון הילדים של טלתון באוניברסיטת מערב אוסטרליה, אסף נתונים מ-220 משפחות שילדיהן נולדו ב-2017. עד שמלאו להם שלוש, לבשו הילדים אחת לחצי שנה חולצות טריקו או אפודים אליהם הוצמדו מעבדי שפה דיגיטליים שעקבו אחר חשיפתם לסוגים מסוימים של רעש אלקטרוני וכן לשפה בה דיברו הילד, ההורה או מבוגר אחר.

החוקרים התעניינו במיוחד בשלושה מדדים של שפה: מילים שנאמרו על ידי מבוגר, קולות ילדים (דיבורים וברבורים) ותפניות בשיחה. הם ניתחו כל מדד בנפרד והתאימו את התוצאות לגיל, למין ולגורמים אחרים, כגון רמת ההשכלה של האם ומספר הילדים בבית. הם גילו שכמעט בכל הגילים, זמן מסך משמעותי יותר מדכא את השיחה. כשהילדים היו בני שנה וחצי, כל דקה נוספת של זמן מסך היתה קשורה להפחתה של 1.3 בקולות ילדים, למשל. בגיל שנתיים, כל דקה נוספת היתה קשורה להפחתה של 0.4 תפניות בשיחה.

הנתונים השליליים המשמעותיים ביותר הופיעו כשהילדים היו בני שלוש, ונחשפו למסכים במשך שעתיים ו-52 דקות בממוצע מדי יום

הנתונים השליליים המשמעותיים ביותר הופיעו כשהילדים היו בני שלוש, ונחשפו למסכים במשך שעתיים ו-52 דקות בממוצע מדי יום.

בגיל זה, דקה נוספת של זמן מסך היתה קשורה ל-6.6 פחות מילים של מבוגרים, 4.9 פחות קולות ילדים ו-1.1 פחות תפניות בשיחה.

לין פרי, מרצה לפסיכולוגיה באוניברסיטת מיאמי שלא היתה מעורבת במחקר, אומרת כי התרשמה מהאופן שבו המחקר נעשה בעזרת כלי מדידה אובייקטיביים כדי להציג הקשרים "שבעבר היו בגדר הנחות". פרי, העוסקת במחקר שפה ואינטראקציה חברתית בין ילדים בגיל הרך, אומרת שמומחים בתחום צריכים לחקור בשלב הבא כיצד מדיה שתוכננה לצפיית הורים וילדים יחד "עשויה לאפשר זמן רב יותר לשיחה ולעקוף חלק מהתופעות השליליות הקשורות לזמן מסך".

שרה קוקר, מומחית להתפתחות השפה ומדיה דיגיטלית באוניברסיטת סאות'רן מתודיסט, דאלאס, שגם היא לא היתה מעורבת במחקר, מגדירה את הניתוח "מרשים", אולם מדגישה שהבנת הניואנסים של כיצד ומתי נעשה שימוש במדיה בחקר אוכלוסייה רחבה ומגוונת יותר, הוא "הצעד החשוב הבא". "התקשורת לא נעלמת", אומרת קוקר, "אבל הקדשת תשומת לב לאיך ומתי המדיה נמצאת בשימוש, עשויה להיות דרך טובה לעתיד".

[לכתבה של אמילי באומגרטנר ב"ניו יורק טיימס"](#)

ניו יורק טיימס משפחה

c.2020 The New York Times Company

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

- סמארטפון +
- טאבלט +
- טכנולוגיה +
- הורים +
- ילדים +
- בריאות +

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל
© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ